

og også Færøerne, forstår jeg, så hvorfor ikke lave en sammenkobling af de tre områder i dette udvalg? Det kunne måske også diskuteres at ændre udvalgets sammensætning, så det ikke er præsidierne alene, men det må komme an på en diskussion både her, i Grønland og på Færøerne.

Jeg mener, at resultatet af dette kunne være en afbureaukratisering, fordi jeg mener, at forslaget er alt for bureaukratisk og omkostningskrævende. Det kunne også betyde en effektivitet, fordi den nødvendige sekretariatsbistand til disse udvalg er til stede i forvejen, så det ville ikke kræve så forfærdelig meget mere bureaukrati, hvis noget overhovedet.

Jeg mener også, at dette forslag, som nu formentlig bliver overdraget til Udvalget for Forretningsordenen, bør drøftes i det nuværende Grønlandsudvalg, og derfor vil jeg foreslå, at Grønlandsudvalget sammenkaldes her en af de nærmeste dage, så vi kan få det på bordet i det udvalg.

Mere vigtigt er det, at denne tanke, denne idé og dette forslag drøftes nøje i Grønland og på Færøerne, og at en formel høringsproces indledes før anden og sidste behandling af dette forslag. Jeg mener, det er vigtigt, at andenbehandlingen og sidstebehandlingen først foretages den dag, alle tre parter er enige.

Johannes Martin Olsen (V):

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 26 om etablering af et rigsråd, at Det Konservative Folkeparti ønsker at bevare og styrke rigsfællesskabet. Sambandspartiet er enig med De Konservative i dette synspunkt.

Rigsfællesskabet – et tresproget monarki – er en fornuftig samarbejdsform og har stor betydning for parterne i fællesskabet, specielt på hjemmestyrets områder. På den ene side frasier man sig bestemmelsesret på nogle områder, mens man på den anden side høster nogle fordele, som arbejdsformen indeholder.

For Færøernes vedkommende betyder rigsfællesskabet bl.a. dansk statsborgerskab. Det vil med andre ord sige, at færingere kan bosætte sig frit i områder, som rækker fra Nordpolen til Bornholm med de dertil hørende rettigheder: folkepension, uddannelse, dagpenge og bistandshjælp.

Derudover er færingerne med i en valutaunion. Danmark har pligt til at forsvare Nordatlanten i tilfælde af krig. En omfattende ekspertbistand er til rådighed. Vi er repræsenteret i

Folketinget. Vi modtager ca. 1 mia. kr. årligt i statsstøtte, og adskillige venne- og familiemæssige bånd er etableret mellem beboerne på Færøerne og i resten af riget.

Til gengæld har vi frasagt os suveræniteten. For Danmarks vedkommende har rigsfællesskabet resulteret i store handelsoverskud i forhold til Grønland og Færøerne.

Danmark er i kraft af rigsfællesskabet et stort og varieret område geografisk og biologisk. Dette har stor forskningsmæssig betydning. Også politisk repræsenterer Danmark et større område end blot de flade arealer nord for Tyskland. Dertil kommer historiske, kulturelle og familiemæssige bånd, der knytter landene sammen. Som modydelse betaler Danmark statsstøtte.

Men Sambandspartiet kan ikke se nødvendigheden af et nyt rigsråd bestående af parlamentarikere fra Folketinget, Lagtinget og Landstinget. Sidste gang man forsøgte sig med et rigsråd, blev det i Danmarkshistorien beskrevet som et håbløst virvar af nationale og demokratiske konflikter på forskellige niveauer. Jeg gentager: Danmarkshistorien fortæller, at det var et håbløst virvar af nationale og demokratiske konflikter på forskellige niveauer.

Hjemmestyreordningen indeholder en mulighed for at nedsætte et nævn til at tage sig af kompetencetvister. Men det er aldrig blevet nødvendigt at benytte sig af denne mulighed. Det må være dommerelementet i dette nævn, som hr. Hans Engell er bange for. Han har jo kæmpet bravt for at fratage os vores dommerundersøgelse.

Rigsfællesskabet har allerede et organ for positivt samarbejde; dette organ kaldes Folketinget. Her kan hr. Hans Engell fremsætte alle sine forslag til forbedring af forholdene mellem landene, hvis han mener, de ikke er gode nok.

Rigsfællesskabet bygger på et nærhedsprincip, hvorefter de spørgsmål, der bedst løses på Færøerne og i Grønland, afgøres dér, mens andre bliver løst i fællesskab. Det er på de fælles områder, problemerne har vist sig. Mens bank-sagen helt klart var omfattet af regeringens pligt til at varetage hele rigets interesser, valgte man i stedet at kalde færingere til en slags rigsråd, hvor rigets dele blev sat op imod hinanden.

Problemet ved banksagen var, at rigets dele sad på hver sin side af forhandlingsbordet i stedet for, at regeringen løste problemet selv.

Den konservative danske regering stod i firserne for alt for mange overdragelser af fællesanliggender til hjemmestyrets egen varetagelse.